

LATVIJAS REPUBLIKAS

**SAEIMAS
ZIŅOTĀJS**

NR. 6

2011. GADA 24. MARTĀ

Saturs

Likumi

165.* 125L/10**	Grozījums Saeimas vēlēšanu likumā	3
166. 126L/10	Grozījumi Ceļu satiksmes likumā	4
167. 127L/10	Grozījumi Sabiedrības integrācijas fonda likumā	10
168. 128L/10	Grozījumi likumā “Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās”	13
169. 129L/10	Grozījumi likumā “Par zvērinātiem revidentiem”	17
170. 130L/10	Grozījumi Ūdens apsaimniekošanas likumā	18

Paziņojumi

171.	Par Irinās Kaļiņinas apstiprināšanu par apgabaltiesas tiesnesi	19
172.	Par Normunda Riņķa apstiprināšanu par apgabaltiesas tiesnesi	19
173.	Par Valtera Poķa apstiprināšanu par apgabaltiesas tiesnesi.	19
174.	Par Nacionālās drošības koncepcijas apstiprināšanu	19
175.	Par lēmumu piekrist deputāta Sergeja Dolgopolova saukšanai pie administratīvās atbildības.	30
176.	Par Parlamentārās izmeklēšanas komisijas ievēlēšanu	30

* Publikācijas numurs.

** 10. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

165. 125L/10 Grozījums Saeimas vēlēšanu likumā

Izdarīt Saeimas vēlēšanu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 13.nr.; 1998, 9., 13.nr.; 2002, 12., 13.nr.; 2003, 19.nr.; 2006, 8., 10.nr.; 2007, 13.nr.; 2009, 8.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 62.nr.) šādu grozījumu:

6.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “tiesnesis” ar vārdiem “Satversmes tiesas tiesnesis”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Tiesnesi, kas nav Satversmes tiesas tiesnesis, var pieteikt par Saeimas deputāta kandidātu, taču ievēlēšanas gadījumā viņš zaudē tiesneša amatu.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 3.martā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 23. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.03.2011., Nr.46.

166. 126L/10 Grozījumi Ceļu satiksmes likumā

Izdarīt Ceļu satiksmes likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22.nr.; 2000, 3., 14., 15.nr.; 2001, 6.nr.; 2003, 17.nr.; 2005, 13.nr.; 2006, 2.nr.; 2007, 3., 7., 21.nr.; 2008, 13.nr.; 2009, 1., 7., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 86., 151.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 11., 12. un 13.punktu šādā redakcijā:

- “11) **mehāniskais transportlīdzeklis** — pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa ceļu ar savu enerģiju (tai skaitā traktortehnika un trolejbuss), izņemot sliežu transportlīdzekļus;
- 12) **mopēds** — divriteņu vai trīsriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus (dzirksteļaiždedzes tipa motoriem) vai kura maksimālā jauda nepārsniedz 4 kW (elektromotoriem vai cita veida iekšdedzes tipa motoriem) un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 25 kilometrus stundā, bet nepārsniedz 45 kilometrus stundā, kā arī četriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura pašmasa nepārsniedz 350 kilogramus (neskaitot akumulatoru masu elektrotransportlīdzekļiem), motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus (dzirksteļaiždedzes tipa motoriem) vai kura maksimālā jauda nepārsniedz 4 kW (elektromotoriem vai cita veida iekšdedzes tipa motoriem) un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā;
- 13) **motocikls** — divriteņu mehāniskais transportlīdzeklis (ar blakusvāģi vai bez tā), kura motora darba tilpums pārsniedz 50 kubikcentimetrus un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 45 kilometrus stundā. Šis termins attiecas arī uz sniega motocikliem;”;

izteikt 21.punktu šādā redakcijā:

- “21) **traktortehnika** — pašgājējs transportlīdzeklis uz riteņiem vai kāpurķēdēm, kurš pārvietojas ar savu enerģiju, kuram ir vismaz divas asis, kura galvenā funkcija ir vilce, kurš ir īpaši izstrādāts, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu konkrētas ierīces, mašīnas vai piekabes, un kura izmantošana cilvēku vai kravu pārvadāšanai pa ceļiem vai cilvēku vai kravu pārvadāšanai izmantojamu transportlīdzekļu vilkšanai pa ceļiem ir tikai sekundāra funkcija;”;

izteikt 30.punktu šādā redakcijā:

- “30) **tricikls un kvadricikls** — attiecīgi trīsriteņu vai četriteņu mehāniskais transportlīdzeklis ar simetriski izvietotiem riteņiem, kura konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 45 kilometrus stundā vai kuram ir iekšdedzes motors ar 50 kubikcentimetru vai lielāku darba tilpumu [kvadricikla pašmasa nepārsniedz 400 kilogramus (550 kilogramus, ja tas paredzēts kravu pārvadāšanai) un jauda — 15 kilovatus];”;

2. Papildināt 9.panta otro daļu pēc vārdiem “izņemot motociklus, triciklus, kvadriciklus” ar vārdu “mopēdus”.

3. 10.pantā:

aizstāt pirmās daļas 3.punktā vārdus “to piekabes un mopēdus” ar vārdiem “un to piekabes”; aizstāt astotās daļas 2.punktā vārdus “piekabes un mopēdus” ar vārdiem “un piekabes”.

4. 15.pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “to piekabju un mopēdu” ar vārdiem “un to piekabju”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) un mopēdu” ar vārdiem “un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes)”.

5. Izslēgt 15.¹ panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā vārdu “mopēdu”.

6. 22.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un transportlīdzekļu vadītāja apliecību var iegūt likumā noteikto vecumu sasniegusi persona:

- 1) kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā vai kura var pierādīt, ka pēdējos sešus mēnešus ir mācījusies Latvijā. Šā panta izpratnē personas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:
  - a) personas uzturēšanās vieta un deklarētā dzīvesvieta vismaz 185 dienas kalendārajā gadā ir Latvijā personisku saistību (saistību, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) un darba saistību dēļ,
  - b) personai nav darba saistību, bet tās uzturēšanās vieta un deklarētā dzīvesvieta Latvijā ir personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,
  - c) persona ārvalstī uzturas darba saistību dēļ, bet regulāri atgriežas un uzturas Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ, un tās deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā,
  - d) personas deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, bet tās uzturēšanās ārvalstīs saistīta ar mācībām;
- 2) kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nokārtojusi teorētisko zināšanu un vadīšanas iemaņu pārbaudi;
- 3) kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir veikusi veselības pārbaudi un kurai nav konstatētas medicīniskas pretindikācijas transportlīdzekļu vadīšanai. Informāciju par medicīnisko pretindikāciju esamību vai neesamību Ceļu satiksmes drošības direkcijai un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrai sniedz ārstniecības personas, kurām ir attiecīgs ārstniecības personas sertifikāts;
- 4) kurai noteiktā laika periodā nav liegta šo tiesību iegūšana un kurai Latvijā, citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstī nav spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums vai nav atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.”;

izteikt otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“AM, A1, A2, A, B, B1 vai BE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecības derīguma termiņš ir 10 gadu, bet transportlīdzekļu vadītāja apliecības par tiesībām vadīt arī C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E, DE, TRAM vai TROL kategorijas transportlīdzekļus — pieci gadi.”;

papildināt otro daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Traktortehnikas vadītāja apliecības derīguma termiņš ir 10 gadu.”;

uzskatīt otrās daļas līdzšinējo otro teikumu par trešo teikumu;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Prasības transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku) vadītāju eksaminācijas inspektoriem nosaka Ministru kabinets.”

7. Izteikt 23. un 24.pantu šādā redakcijā:

“23.pants. Transportlīdzekļu vadītāja apliecību kategorijas un šīm kategorijām atbilstošie transportlīdzekļi

(1) Transportlīdzekļu vadītāja apliecību kategorijām atbilst šādi transportlīdzekļi (izņemot traktortehniku):

- 1) AM — mopēdi;
- 2) A1 — motocikli, kuru motora darba tilpums nepārsniedz 125 kubikcentimetrus, jauda nepārsniedz 11 kilovatus un jaudas attiecība pret svaru nepārsniedz 0,1 kilovatu uz kilogramu, kā arī tricikli, kuru jauda nepārsniedz 15 kilovatus;
- 3) A2 — motocikli, kuru jauda nepārsniedz 35 kilovatus, jaudas attiecība pret svaru nepārsniedz 0,2 kilovatus uz kilogramu un kuri nav atvasināti no transportlīdzekļiem, kuru jauda ir vairāk nekā divas reizes lielāka;
- 4) A — motocikli, kā arī tādi tricikli, kuru jauda pārsniedz 15 kilovatus;
- 5) B1 — kvadricikli;
- 6) B — mehāniskie transportlīdzekļi, izņemot A kategorijas motociklus, kuru pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus. Ir atļauts arī šīs kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šā savienojuma pilna masa nepārsniedz 4250 kilogramus;
- 7) C1 — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri neietilpst D1 vai D kategorijā, kuru pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, bet nepārsniedz 7500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;
- 8) C — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri neietilpst D1 vai D kategorijā, kuru pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;
- 9) D1 — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā 16 pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, un kuru garums nepārsniedz 8 metrus, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;
- 10) D — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ir konstruēti un paredzēti vairāk nekā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;
- 11) BE — B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus;
- 12) C1E — C1 kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šāda savienojuma pilna masa nepārsniedz 12 000 kilogramus, vai B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, ja šāda savienojuma pilna masa nepārsniedz 12 000 kilogramus;
- 13) CE — C kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;
- 14) D1E — D1 kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;
- 15) DE — D kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

16) TRAM — tramvaji;

17) TROL — trolejbusi.

(2) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt vienas kategorijas transportlīdzekli, atļauts vadīt arī šādus citas kategorijas transportlīdzekļus:

- 1) ar A kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1, A2 kategorijas transportlīdzekļus;
- 2) ar B kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — B1 kategorijas transportlīdzekli;
- 3) ar C kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — C1 kategorijas transportlīdzekli;
- 4) ar D kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — D1 kategorijas transportlīdzekli;
- 5) ar A2 vai B kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1 kategorijas transportlīdzekli;
- 6) ar CE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — C1E kategorijas transportlīdzekli;
- 7) ar DE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — D1E kategorijas transportlīdzekli;
- 8) ar jebkura mehāniskā transportlīdzekļa vai tramvaja vadīšanas tiesībām — AM kategorijas transportlīdzekli.

(3) Transportlīdzekļu vadītājam, kuram ir tiesības vadīt trolejbusu un vadītāja apliecībā izdarīta attiecīga atzīme, apdzīvotās vietās atļauts vadīt arī D1 un D kategorijai atbilstošu pasažieru sabiedrisko transportlīdzekli.

(4) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt B kategorijas transportlīdzekli, kurš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir nokārtojis transportlīdzekļa vadīšanas eksāmenu un kuram transportlīdzekļu vadītāja apliecībā par to izdarīta attiecīga atzīme, atļauts vadīt B kategorijas vilcēja savienojumu ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šā savienojuma pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus.

(5) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt B, C1, D1, C vai D kategorijas transportlīdzekļus, atļauts vadīt specializētos tūristu transportlīdzekļus.

(6) Šā panta pirmās, otrās, trešās, ceturtais un piektās daļas noteikumi, izņemot otrās daļas 8.punktā minēto nosacījumu, nav attiecināmi uz traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām.

(7) Traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām atbilst šāda traktortehnika:

- 1) A — traktori, komunālā pašgājēja traktortehnika un universālās pašgājējmašīnas ar pilnu masu līdz 7500 kilogramiem;
- 2) B — visi traktori, komunālā pašgājēja traktortehnika, buldozeri un universālās pašgājējmašīnas;
- 3) C — ekskavatori un pašgājēji iekrāvēji;
- 4) D — lauksaimniecības pašgājējmašīnas;
- 5) E — autogreideri;
- 6) F — meža izstrādes un kopšanas mašīnas;
- 7) G — ceļu būves mašīnas;
- 8) H — cita speciālā pašgājējtehnika.

(8) Ja transportlīdzekļa vadītājs citas kategorijas transportlīdzekli, tai skaitā traktortehniku, vada tikai ar AM, A1 vai TRAM kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, uzskatāms, ka šim transportlīdzekļa vadītājam, vadot attiecīgo transportlīdzekli, vispār nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību. Šis nosacījums attiecībā uz A1 un TRAM kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām neattiecas uz šā panta otrās daļas 8.punktā minēto nosacījumu.

24.pants. Transportlīdzekļu vadītāju un atsevišķu kategoriju ceļu satiksmes dalībnieku vecuma ierobežojumi

(1) Lai iegūtu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, personai ir jābūt sasniegušai šādu vecumu:

- 1) 14 gadus — AM kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 2) 16 gadus — A1 un B1 kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 3) 18 gadus — A2, B, BE, C1 un C1E kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 4) 21 gadu — C, CE, D1, D1E, TRAM un TROL kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 5) 24 gadus — A, D un DE kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai. A kategorijas vadītāja apliecību var iegūt persona, kura sasniegusi 20 gadu vecumu, ja tās A2 kategorijas transportlīdzekļa vadītāja stāžs ir vismaz divi gadi. Vadīt triciklus, kuru jauda pārsniedz 15 kilovatus, atļauts personai, kura sasniegusi vismaz 21 gada vecumu;
- 6) 16 gadus — A kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 7) 17 gadus — visu veidu traktortehnikas vadītāja apliecības iegūšanai.

(2) Personas, kuras atrodas militārajā dienestā, var iegūt C, CE, D1 un D kategorijas vadītāja apliecību no 19 gadu vecuma.

(3) Apmācīt personas vadīt transportlīdzekli drīkst ne agrāk kā divus gadus pirms attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecības iegūšanai noteiktā vecuma sasniegšanas.

(4) Braukt ar velosipēdu bez pilngadīgas personas pavadības, vadīt pajūgu, jāt vai dzīt ganāmpulku pa ceļu atļauts no 12 gadu vecuma.”

8. Papildināt 30.panta otro daļu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) personai ārvalstī ir spēkā esošs transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums vai atņemtās transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.”

9. Papildināt 47.pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“5) Šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos personai Latvijā atļauts vadīt transportlīdzekli, ja tā sasniegusi šā likuma 24.pantā minēto attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītāja tiesību iegūšanai noteikto vecumu.”

10. Papildināt pārejas noteikumus ar 20.punktu šādā redakcijā:

“20. Šā likuma grozījumi par 1.panta 11., 12., 13., 21. un 30.punkta, 22.panta pirmās daļas un otrās daļas pirmā teikuma, 23. un 24.panta izteikšanu jaunā redakcijā, 9.panta otrās daļas papildināšanu pēc vārdiem “izņemot motociklus, triciklus, kvadriciklus” ar vārdu “mopēdus” un 22.panta otrās daļas papildināšanu ar jaunu otro teikumu, kā arī grozījumi šā likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktā par vārdu “to piekabes un mopēdus” aizstāšanu ar vārdiem “un to piekabes”, 10.panta astotās daļas 2.punktā par vārdu “piekabes un mopēdus” aizstāšanu ar vārdiem “un to piekabes”, 15.panta otrajā daļā par vārdu “to piekabju un mopēdu” aizstāšanu ar vārdiem “un to piekabju”, 15.panta ceturtajā daļā par vārdu “to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) un mopēdu” aizstāšanu ar vārdiem “un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes)” un vārda “mopēdu” izslēgšanu 15.¹ panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.”

11. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 1991.gada 29.jūlija direktīvas 91/439/EEK par vadītāju apliecībām;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 11.marta direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 3.martā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 23. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.03.20011.,Nr.46.

167. 127L/10 Grozījumi Sabiedrības integrācijas fonda likumā

Izdarīt Sabiedrības integrācijas fonda likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 16.nr.; 2004, 23.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2.pantu šādā redakcijā:

“2.pants. Fonda juridiskais statuss un padotība

(1) Sabiedrības integrācijas fonds (turpmāk — Fonds) ir atvasināta publisko tiesību juridiskā persona (publisks nodibinājums), kas tiek izveidots ar šo likumu un kas darbojas saskaņā ar šo likumu, citiem normatīvajiem aktiem un Fonda nolikumu, kuru apstiprina Fonda padome.

(2) Fonda lēmējorgāns ir Fonda padome.

(3) Fonds atrodas Ministru prezidenta institucionālā pārraudzībā. Ministru prezidents pārrauga Fonda darbības tiesiskumu.

(4) Fonda funkcionālās padotības formu un saturu nosaka normatīvie akti, saskaņā ar kuriem Fonds pilda attiecīgās valsts pārvaldes funkcijas vai uzdevumus.”

2. 3.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Fonda mērķis ir atbilstoši attīstības plānošanas dokumentiem finansiāli atbalstīt un veicināt sabiedrības integrāciju. Fonds atbalsta arī publiskā un nevalstiskā sektora attīstības programmu un projektu īstenošanu.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “sabiedrības integrācijas” ar vārdiem “sabiedrības integrācijas un publiskā un nevalstiskā sektora attīstības”;

izslēgt otrās daļas 5.punktu;

aizstāt otrās daļas 7. un 10.punktā vārdus “laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”” ar vārdiem “mājaslapā internetā”.

3. Papildināt 4.panta pirmo daļu ar 6. un 7.punktu šādā redakcijā:

“6) ieviest Fonda mērķim atbilstošas juridisko un fizisko personu (to skaitā ārvalstu juridisko un fizisko personu) programmas un grantu shēmas;

7) nodrošināt Fonda mērķim atbilstošu Eiropas Savienības politiku instrumentu un ārvalstu finanšu palīdzības finansēto programmu ieviešanu.”

4. Papildināt 5.pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Institūcija, kuras valsts budžeta pieprasījumā ietverti Fondam piešķirami valsts budžeta līdzekļi, attiecīgo valsts budžeta pieprasījuma daļu izstrādā, sadarbojoties un konsultējoties ar Fondu.

(6) Ministru kabinets reglamentē nevalstisko organizāciju līdzfinansējuma piešķiršanas, vadības, uzraudzības un kontroles noteikumus.”

5. Izteikt 9.pantu šādā redakcijā:

“9.pants. Fonda padome

(1) Fonda padomes sastāvā ir:

1) ārlietu ministrs, izglītības un zinātnes ministrs, kultūras ministrs, labklājības ministrs, vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs, kā arī tieslietu ministrs;

2) Valsts prezidenta pārstāvis un pa vienam pārstāvim no Kurzemes, Vidzemes, Latgales, Zemgales un Rīgas plānošanas reģiona;

3) seši nevalstisko organizāciju pārstāvji.

(2) Fonda padomē pārstāvētās nevalstiskās organizācijas izraugās uz trim gadiem. Ministru kabinets nosaka kritērijus, pēc kādiem tiek izraudzītas nevalstiskās organizācijas, kuras ir tiesīgas deleģēt savu pārstāvi darbam Fonda padomē, un kārtību, kādā šīs organizācijas tiek izraudzītas. Fonda padomē iekļauto nevalstisko organizāciju pārstāvju pilnvaras turpinās, līdz noteiktā kārtībā tiek izraudzītas citas nevalstiskās organizācijas, kuras deleģē citus pārstāvjus darbam Fonda padomē.

(3) Fonds, pildot šajā likumā un citos normatīvajos aktos tam noteiktos uzdevumus, ir neatkarīgs savu lēmumu pieņemšanā un funkciju pildīšanā. Fonda pieņemtos lēmumus var atcelt tikai tiesa, ja attiecībā uz Fondu ārējā normatīvajā aktā nav noteikts, ka pirms pārsūdzēšanas tiesā tos apstrīd augstākā iestādē.

(4) Fonda padomes locekļi no sava vidus ievēlē Fonda padomes priekšsēdētāju, kas vada Fonda padomes darbu.

(5) Fonda padomes locekļi par piedalīšanos Fonda padomes sēdēs atlīdzību nesaņem.”

6. 11.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Fonda sekretariāts atbilstoši normatīvajiem aktiem pilda Fonda padomes noteiktos uzdevumus un nodrošina Fonda darbību, ievērojot Fonda padomes vai tās priekšsēdētāja norādījumus.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Sekretariāta direktora amata kandidāts tiek izraudzīts atklātā konkursā. Konkursa norises kārtību un sekretariāta direktora amata kandidātu atlases kritērijus nosaka Fonda padome.”

7. Izteikt 12.pantu šādā redakcijā:

“12.pants. Fonda komisijas

(1) Fonda komisijas izvērtē iesniegtos sabiedrības integrācijas un publiskā un nevalstiskā sektora attīstības projektus un saskaņā ar normatīvajiem aktiem un Fonda nolikumu iesaka tos Fondam apstiprināt vai noraidīt.

(2) Fonda komisijas izveido, to locekļus un nolikumu apstiprina Fonda padome, ja ārējā normatīvajā aktā nav noteikts citādi.

(3) Katras komisijas sastāvā ir vismaz pieci locekļi, no kuriem vismaz viens pārstāv valsts institūciju, kuras kompetencē ir attiecīgās komisijas pārziņā esošie jautājumi.

(4) Komisijas darbu vada tās priekšsēdētājs. Priekšsēdētāju ievēlē attiecīgā komisija no tās locekļu vidus.

(5) Komisijas locekļu pilnvaru laiks ir ne ilgāks kā divi gadi.

(6) Projektus, kurus finansē no Eiropas Savienības politiku instrumentiem vai ārvalstu finanšu palīdzības, izvērtē saskaņā ar attiecīgos instrumentus vai finanšu palīdzību reglamentējošiem dokumentiem.”

8. Papildināt likumu ar 15.pantu šādā redakcijā:

“15.pants. Fonda darbības tiesiskuma kontrole

(1) Fonda administratīvos aktus, kas izdoti, pildot šajā likumā noteiktos Fonda uzdevumus, un Fonda faktisko rīcību var pārsūdzēt administratīvajā tiesā, ja attiecībā uz Fondu ārējā normatīvajā aktā nav noteikts, ka pirms pārsūdzēšanas tiesā tos apstrīd augstākā iestādē.

(2) Citus šā panta pirmajā daļā neminētos administratīvos aktus un faktisko rīcību apstrīd un pārsūdz likumā noteiktajā kārtībā.”

9. Pārejas noteikumos:

papildināt pārejas noteikumus ar 3., 4. un 5.punktu šādā redakcijā:

“3. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.jūlijam nosaka kritērijus, pēc kādiem tiek izraudzītas nevalstiskās organizācijas, kuras ir tiesīgas deleģēt savu pārstāvi darbam Fonda padomē, un kārtību, kādā šīs organizācijas tiek izraudzītas.

4. Līdz dienai, kad Fonda padome apstiprina Fonda nolikumu, bet ne ilgāk par 2011.gada 1.jūliju ir piemērojami Ministru kabineta 2001.gada 28.augusta noteikumi Nr.390 "Sabiedrības integrācijas fonda nolikums", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

5. Pēc tam, kad stājies spēkā grozījums par šā likuma 9.panta izteikšanu jaunā redakcijā:

- 1) Fonda padomes loceklis, kas 2011.gada 31.martā ir Valsts prezidenta pārstāvis vai plānošanas reģiona pārstāvis, turpina ieņemt Fonda padomes locekļa amatu līdz dienai, kad zūd tiesiskais pamats turpināt darbu Fonda padomē;
- 2) Fonda padomes locekļi, kas 2011.gada 31.martā ir nevalstisko organizāciju pārstāvji, turpina ieņemt Fonda padomes locekļa amatu, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.oktobrim."

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.aprīli.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 3.martā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 23.martā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 23.03.2011., Nr.46.

168. 128L/10 Grozījumi likumā “Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās”

Izdarīt likumā “Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 2.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 1.punkta ievaddaļu šādā redakcijā:

“1) **maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēma (turpmāk — sistēma)** — maksājumu un finanšu instrumentu pārvedumu rīkojumu izpildes mehānisms, kas darbojas saskaņā ar vienošanos un atbilst visiem šādiem nosacījumiem:”;

izteikt 1.punkta “a” apakšpunktu šādā redakcijā:

“a) tā ir vienošanās starp vismaz trim dalībniekiem, neskaitot sistēmas uzturētāju, norēķinu aģentu, centrālo darījumu starpnieku, klīringa centru vai netiešo dalībnieku, par pārveduma rīkojumu izpildi starp dalībniekiem vai ieskaitu ar centrālā darījumu starpnieka starpniecību vai bez tās saskaņā ar vienotiem noteikumiem un standartizētām procedūrām;”;

aizstāt 1.punkta “b” apakšpunktā vārdus “Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts” ar vārdiem “Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts (turpmāk — dalībvalsts)”;

izteikt 1.punkta “c” apakšpunktu šādā redakcijā:

“c) Latvija vai cita dalībvalsts, saskaņā ar kuras likumiem sistēma darbojas, to noteikusi par sistēmu un par šo lēmumu ir informējusi Eiropas Komisiju;”;

izteikt 2.punkta “a”, “b” un “c” apakšpunktu šādā redakcijā:

“a) tā ir Latvijas Republikā vai citā dalībvalstī reģistrēta banka, filiāle, ārvalsts bankas filiāle, centrālā banka, krājaizdevu sabiedrība vai pasta komersants, kuram atbilstoši normatīvajiem aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus,

b) tā ir dalībvalstī reģistrēta ieguldījumu brokeru sabiedrība, filiāle vai ārvalsts ieguldījumu brokeru sabiedrības filiāle,

c) tā ir valsts pārvaldes institūcija vai valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrība;”;

izslēgt 2.punkta “d” apakšpunktu;

aizstāt 5.punktā vārdus “minētās institūcijas” ar vārdiem “minētās iestādes”;

izteikt 6., 7. un 8.punktu šādā redakcijā:

“6) **dalībnieks** — iestāde, centrālais darījumu starpnieks, norēķinu aģents, klīringa centrs vai sistēmas uzturētājs;

7) **netiešais dalībnieks** — iestāde, centrālais darījumu starpnieks, norēķinu aģents, klīringa centrs vai sistēmas uzturētājs, kuru sistēma var identificēt un kuram ir vienošanās ar dalībnieku par pārvedumu rīkojumu izpildi attiecīgās sistēmas ietvaros;

8) **sistēmas uzturētājs (operators)** — institūcija, kas ir atbildīga par sistēmas darbības nodrošināšanu;”;

izteikt 10.punkta "a" apakšpunktu šādā redakcijā:

- "a) dalībnieka norādījums par naudas summas nodošanu saņēmēja rīcībā ar grāmatvedības ierakstu bankas, centrālās bankas, centrālā darījumu starpnieka vai norēķinu aģenta kontā vai norādījums pieņemt maksājumu vai izpildīt maksājuma saistības saskaņā ar sistēmas noteikumiem,";

izteikt 11.punktu šādā redakcijā:

- "11) **maksātnespējas procedūra** — jebkurš pasākums, tai skaitā maksātnespējas process, ko paredz dalībvalsts vai kādas ārvalsts likumi attiecīgā dalībnieka likvidēšanai, kā arī darbības ierobežošanai vai sanācijai, ja tas ietver finanšu instrumentu vai naudas pārvedumu apturēšanu vai ierobežošanu,";

izslēgt 12.punktā vārdus "Latvijas Republikas, Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas" un aizstāt vārdus "citas valsts" ar vārdu "ārvalsts";

aizstāt 14.punktā vārdus "un finanšu instrumentu glabāšanai un norēķiniem" ar vārdiem "vai finanšu instrumentu glabāšanai vai norēķiniem";

izteikt 15.punktu šādā redakcijā:

- "15) **nodrošinājums** — realizējamie aktīvi, tai skaitā finanšu līdzekļi, finanšu instrumenti un kredītprasības, ko sniedz tādu tiesību izlietošanai un saistību izpildei, kuras var rasties sakarā ar dalību sistēmā, vai nodrošinājums, ko sniedz centrālajai bankai,";

aizstāt 16.punktā vārdu "valsts" ar vārdu "dalībvalsts";

izslēgt 20.punktu;

papildināt pantu ar 21. un 22.punktu šādā redakcijā:

- "21) **darbdiena** — sistēmas noteikumos paredzētais laiks, kad attiecīgās sistēmas ietvaros ir iespējama pārveduma rīkojumu izpilde;

- 22) **sadarbībspējīgas sistēmas** — divas vai vairākas sistēmas, kuru sistēmu uzturētāji ir savstarpēji vienojušies par kārtību, kas ietver pārveduma rīkojumu izpildi starp sistēmām.";

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

"(2) Likumā lietotais termins "kredītprasības" atbilst Finanšu nodrošinājuma likumā skaidrotajam terminam "kredītprasības";

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

2. 4.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus "Latvijas Republika vai Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts" ar vārdu "Komisija";

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

- "(2) Vienošanās starp sadarbībspējīgām sistēmām neveido atsevišķu sistēmu."

3. 5.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus "Latvijas Republika vai Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts" ar vārdu "Komisija";

izslēgt otro daļu.

4. Izteikt 6.pantu šādā redakcijā:

"**6.pants.** (1) Komisija par dalībnieku šā likuma 1.panta pirmās daļas 6.punkta izpratnē var noteikt arī netiešo dalībnieku, ja šādu lēmumu pamato sistēmiskais risks.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā paredzētajā gadījumā netiešais dalībnieks noteikts par dalībnieku, tas neatbrīvo no atbildības par saistību izpildi to dalībnieku, ar kura starpniecību netiešais dalībnieks nodod sistēmai izpildei pārveduma rīkojumus."

5. 8.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “kādu dalībnieku” ar vārdiem “sistēmas vai sadarbībspējīgas sistēmas dalībnieku vai sadarbībspējīgas sistēmas uzturētāju, kas nav dalībnieks”;

izteikt otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja pārveduma rīkojumi ir ievadīti sistēmā pēc dalībnieka maksātnespējas procedūras sākšanas un tos izpilda tajā darb dienā, kad sāka maksātnespējas procedūra, tie ir spēkā esoši un saistoši trešajām personām tikai tad, ja sistēmas uzturētājs var pierādīt, ka laikā, kad šādi pārveduma rīkojumi saskaņā ar sistēmas noteikumiem kļūva neatsaucami, tas nezināja un tam nebija pienākuma zināt par šādas procedūras sākšanu.

(3) Normatīvie akti, kas paredz tiesisku darījumu anulēšanu, nav piemērojami attiecībā uz to prasību un saistību ieskaitu, kuras izriet no dalības sistēmā un kuras radušās pirms dalībnieka maksātnespējas procedūras sākšanas.”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Sadarbībspējīgās sistēmās katras sistēmas noteikumos nosaka brīdi, kad sistēmā ievadīts pārveduma rīkojums. Vienas sistēmas noteikumus attiecībā uz pārveduma rīkojuma ievadīšanas brīdi neietekmē citas sistēmas noteikumi, ja vien tas nav paredzēts visu iesaistīto sistēmu noteikumos.”

6. Izteikt 9.pantu šādā redakcijā:

“**9.pants.** Dalībnieka vai sadarbībspējīgas sistēmas uzturētāja maksātnespējas procedūras sākšana neliedz:

- 1) izmantot dalībnieka norēķinu kontā pieejamos naudas līdzekļus vai finanšu instrumentus, lai ļautu dalībniekam izpildīt no tā dalības sistēmā vai sadarbībspējīgā sistēmā izrietošās saistības, kas tam ir maksātnespējas procedūras sākšanas darb dienā;
- 2) samazināt dalībniekam ar sistēmu saistītu kredītu pret sistēmā vai sadarbībspējīgā sistēmā pieejamu nodrošinājumu, lai izpildītu dalībnieka saistības attiecīgajā sistēmā.”

7. 10.pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Sadarbībspējīgās sistēmās katras sistēmas noteikumos nosaka brīdi, kad pārveduma rīkojumu nevar atsaukt. Vienas sistēmas noteikumus attiecībā uz neatsaucamības brīdi neietekmē citas sistēmas noteikumi, ja vien tas nav paredzēts visu iesaistīto sistēmu noteikumos.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

8. Izslēgt 11.panta trešās daļas 2.punktā vārdus “Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas”.

9. Papildināt 12.panta pirmo teikumu pēc vārda “dalībnieka” ar vārdiem “tai skaitā sadarbībspējīgas sistēmas dalībnieka vai sadarbībspējīgas sistēmas uzturētāja, kurš nav dalībnieks”.

10. Izteikt 13.pantu šādā redakcijā:

“**13.pants.** Sistēmas uzturētāja vai dalībnieka tiesības uz nodrošinājumu, kas tam sniegts saistībā ar sistēmu vai sadarbībspējīgu sistēmu, vai centrālās bankas tiesības uz nodrošinājumu neietekmē maksātnespējas procedūra, kas sāka pret dalībnieku, sadarbībspējīgas sistēmas uzturētāju, kurš nav dalībnieks, centrālās bankas darījuma partneri vai jebkuru trešo personu, kas sniegusi nodrošinājumu. Šādu nodrošinājumu minēto tiesību izlietošanai var realizēt nekavējoties, un uz šo nodrošinājumu nav attiecināmi normatīvajos aktos noteiktie nodrošinājuma realizācijas tiesību ierobežojumi.”

11. Izteikt 14.pantu šādā redakcijā:

“**14.pants.** Nosakot valsti, saskaņā ar kuras likumiem sistēma darbosies, dalībnieki var izvēlēties tikai tādu dalībvalsti, kurā reģistrēts vismaz viens dalībnieks.”

12. Papildināt 16.pantu pēc vārda “dalībniekiem” ar vārdiem “sistēmas uzturētājam”.
13. Aizstāt 18.panta otrajā daļā vārdus “centrālajām bankām” ar vārdiem “centrālo banku”.
14. Aizstāt 19.panta otrajā daļā vārdu un skaitli “direktīvas 98/26/EC” ar vārdiem “ša likuma”.
15. Izteikt 20.pantu šādā redakcijā:

“**20.pants.** Komisija informē Eiropas Komisiju par sistēmu, kas darbojas saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem un noteikta par sistēmu, kura iekļaujama Eiropas Komisijas reģistrā, un par šīs sistēmas uzturētāju.”

16. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.gada 19.maija direktīvas 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 6.maija direktīvas 2009/44/EK, ar ko direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem groza attiecībā uz saistītām sistēmām un kredītpasībām.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 30.jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 3.martā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 23. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.03.2011., Nr.46.

169. 129L/10 Grozījumi likumā “Par zvērinātiem revidentiem”

Izdarīt likumā “Par zvērinātiem revidentiem” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 12.nr.; 2004, 4.nr.; 2007, 10.nr.; 2008, 14.nr.; 2009, 6.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 32., 99.nr.) šādus grozījumus:

1. 33.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Zvērināta revidenta vai zvērinātu revidentu komercsabiedrības pienākums ir nekavējoties iesniegt rakstveida ziņojumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par faktiem, kuri revīzijas pakalpojumu sniegšanas laikā un lietpratēja vai uzticības uzdevuma izpildes laikā ir atklāti finanšu institūcijā, elektroniskās naudas iestādē vai maksājumu iestādē un kuri ir finanšu institūcijas, elektroniskās naudas iestādes, kā arī maksājumu iestādes izveidošanas vai tās darbību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpums, vai par citiem faktiem, kuru dēļ ir apdraudēta finanšu institūcijas, elektroniskās naudas iestādes vai maksājumu iestādes saistību izpilde vai turpmākā darbība vai kuru dēļ zvērināts revidents atsakās sniegt atzinumu.”;

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “finanšu institūciju” ar vārdiem “elektroniskās naudas iestādi”.

2. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 16.septembra direktīvas 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem direktīvā 2005/60/EK un direktīvā 2006/48/EK un par direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (dokuments attiecas uz EEZ).”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 3.martā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 23.martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.03.2011., Nr.46.

170. 130L/10 Grozījumi Ūdens apsaimniekošanas likumā

Izdarīt Ūdens apsaimniekošanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 20.nr.; 2003, 2.nr.; 2004, 10.nr.; 2005, 5.nr.; 2007, 13.nr.; 2009, 11.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 59., 166., 206.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 13.¹ punktu šādā redakcijā:

“13¹) **peldvieta** — peldēšanai paredzēta peldvietu higiēnas prasībām atbilstoša vieta, kas atrodas jūras piekrastē vai pie iekšzemes ūdeņiem un kas ietver noteiktu labiekārtotu sauszemes daļu un peldvietas ūdens daļu, ko cilvēki izmanto atpūtai peldsezonas laikā;”;

aizstāt 13.² punktā vārdu “iedzīvotāji” ar vārdu “cilvēki”.

2. Papildināt 7.pantu ar 12.punktu šādā redakcijā:

“12) ievērot ūdens objektu ekspluatācijas (apsaimniekošanas) noteikumus paredzēto ūdens objekta, tajā skaitā ūdens objekta hidrotehnisko būvju, ekspluatācijas režīmu, lai novērstu plūdu draudus ūdens objektam piegulošajās teritorijās.”

3. Papildināt likumu ar 7.¹ pantu šādā redakcijā:

“7.¹ pants. Plūdu draudu novēršanai izstrādājami ūdens objektu ekspluatācijas (apsaimniekošanas) noteikumi

Lai novērstu plūdu draudus ūdens objektam piegulošajās teritorijās, Ministru kabinets nosaka:

- 1) tos ūdens objektus, kuru hidroloģiskais režīms ir regulējams ar hidrotehniskajām būvēm un kuriem izstrādājami ūdens objektu ekspluatācijas (apsaimniekošanas) noteikumi;
- 2) ūdens objektu ekspluatācijas (apsaimniekošanas) noteikumus ietveramās prasības, kā arī šo noteikumu apstiprināšanas un ievērošanas kontroles kārtību.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 23. un 24.punktu šādā redakcijā:

“23. Šā likuma 7.¹ pants stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

24. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.jūnijam izdod šā likuma 7.¹ pantā minētos noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 3.martā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 23. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.03.2011., Nr.46.

171. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 24.februāra sēdē apstiprinājusi **Irinu Kaļiņu** par apgabaltiesas tiesnesi, vienlaikus atbrīvojot viņu no Administratīvās rajona tiesas tiesneša amata.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 24.februārī

172. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 24.februāra sēdē apstiprinājusi **Normundu Riņķi** par apgabaltiesas tiesnesi, vienlaikus atbrīvojot viņu no Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneša amata.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 24.februārī

173. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 24.februāra sēdē apstiprinājusi **Valteru Poķi** par apgabaltiesas tiesnesi, vienlaikus atbrīvojot viņu no Administratīvās rajona tiesas tiesneša amata.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 24.februārī

174. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 10.marta sēdē apstiprinājusi Nacionālās drošības koncepciju.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 10.martā

Nacionālās drošības koncepcija

(informatīvā daļa)

Saturs

1. Ievads
2. Nacionālā drošība un nacionālās drošības politika
  - 2.1. Nacionālās drošības jēdziena raksturojums
  - 2.2. Nacionālās drošības politikas raksturojums
3. Nacionālās drošības apdraudējumu novēršanas prioritātes
  - 3.1. Militārā apdraudējuma novēršana
  - 3.2. Ārvalstu izlūkošanas un drošības dienestu radītā apdraudējuma novēršana
  - 3.3. Pilsoniskas sabiedrības vienotības apdraudējuma novēršana
  - 3.4. Ekonomisko interešu apdraudējuma novēršana
  - 3.5. Ekstrēmistiski un radikāli orientēto organizāciju radītā apdraudējuma novēršana
  - 3.6. Starptautiskā terorisma apdraudējuma novēršana
  - 3.7. Informācijas tehnoloģiju apdraudējuma novēršana

1. Ievads

Nacionālās drošības koncepcija (turpmāk – Koncepcija) ir uz Valsts apdraudējuma analīzes pamata sagatavots dokuments, kurā noteikti valsts apdraudējuma novēršanas stratēģiskie pamatprincipi, prioritātes un pasākumi, kas jāņem vērā, izstrādājot jaunus politikas plānošanas dokumentus, tiesību aktus un rīcības plānus nacionālās drošības jomā.

Tāda veida valsts apdraudējumu kā valsts mēroga katastrofu (vētra, intensīvas lietus gāzes, intensīva snigšana, zemestrīces, plaša mēroga plūdi, plaši vai paaugstinātas bīstamības ugunsgrēki, bīstamo vielu noplūdes, rūpnieciskās avārijas, bīstamas infekcijas slimības, sabiedriskās nekārtības u.c.) pārvarēšanas jautājumi tiek risināti civilās aizsardzības sistēmas ietvaros, tādējādi šie riski un apdraudējumi apzināti Valsts civilās aizsardzības plāna ietvaros.

Uz Koncepcijā izvirzītajām prioritātēm pamatojas valsts institūciju veiktie pasākumi un savstarpējā sadarbība, izstrādājot un īstenojot nacionālās drošības politiku. Pamatojoties uz šajā Koncepcijā noteiktajām prioritātēm, Ministru kabinets izstrādā Nacionālās drošības plānu, kurā ietverti konkrēti valsts apdraudējuma neitralizācijas un novēršanas pasākumi un līdzekļi.

2. Nacionālā drošība un nacionālās drošības politika

2.1. Nacionālās drošības jēdziena raksturojums

Nacionālā drošība ir valsts un sabiedrības īstenoju vienotu, mērķtiecīgu pasākumu rezultātā sasniegts stāvoklis, kurā ir garantēta valsts neatkarība, tās konstitucionālā iekārta un teritoriālā integritāte, sabiedrības brīvas attīstības perspektīva, labklājība un stabilitāte.

Atbilstošs nacionālās drošības stāvoklis ir panākams, sistemātiski plānojot un īstenojot vienotu un mērķtiecīgu nacionālās drošības politiku, attīstot mūsdienu drošības videi atbilstošas efektīvas valsts drošības iestādes un aizsardzības spēku struktūras, ievērojot Latvijas starptautiskās saistības, kā arī turpinot aktīvu darbību Eiropas un transatlantiskajās drošības un aizsardzības institūcijās.

Par īpaši svarīgu nacionālās drošības politikas veiksmīgas īstenošanas priekšnoteikumu ir kļuvusi sabiedrības izpratne par Koncepcijā noteiktajiem mērķiem, kā arī tās līdzdalība un atbalsts šo mērķu īstenošanā.

Nacionālās drošības politikas mērķu sasniegšana ir visu valsts institūciju un iedzīvotāju atbildība. Nacionālās drošības garantēšana ir valsts pamatpienākums.

2.2. Nacionālās drošības politikas raksturojums

Nacionālās drošības politika ir iekšpolitisku un ārpolitisku pasākumu kopums, kuru mērķis ir apdraudējumu un potenciālo riska faktoru apzināšana, to novēršana, pārvarēšana un iespējamās negatīvās ietekmes samazināšana. Īstenojot nacionālās drošības politiku, Latvija ievēro starptautisko tiesību principus, kas ietverti Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtos, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas dokumentos, kā arī Latvijai saistošajos starptautiskajos līgumos. Latvijas nacionālā drošības politika tiek īstenota, neapdraudot citas valstis.

Ziemeļatlantijas līguma organizācijas (turpmāk – NATO) un Eiropas Savienības (turpmāk – ES) dalībvalsts statuss turpina uzlabot Latvijas drošības vidi, maksimāli samazinot ārējo militāro un politisko apdraudējumu. Latvijas mērķis ir kopā ar partneriem stiprināt kopējo Eiropas drošības telpu. Latvijas dalība starptautiskajās miera nodrošināšanas un miera uzturēšanas operācijās, kā arī ES starptautiskajās civilajās misijās (ES likuma varas misijā Kosovā (EULEX Kosovo), ES Novērošanas misijā Gruzijā (EUMM Georgia), ES Policijas misijā Afganistānā (EUPOL Afghanistan)) ir devusi iespēju valstij plašāk iesaistīties globālajos politiskajos procesos un saņemt sabiedroto atbalstu nacionālo drošības interešu īstenošanai. Latvijas interesēs ir spēlēt aktīvu lomu starptautiskās drošības politikas veidošanā starptautisko organizāciju ietvaros, tostarp piedaloties NATO Stratēģiskās koncepcijas izstrādē. Būtiski, lai mūsdienu mainīgās stratēģiskās vides apstākļos jaunā NATO Stratēģiskās koncepcija atspoguļotu pašreizējo drošības situāciju un mūsdienu izaicinājumus.

Latvija kopā ar tās partneriem un sabiedrotajiem saskaras ar dažāda veida apdraudējumiem un izaicinājumiem to drošībai, augošiem reģionāliem spēkiem, nedraudzīgām valstīm, kuru rokās ir kodolieroči, informācijas tehnoloģiju apdraudējumiem un augošas sacensības pēc dabas resursiem. Latvijas nacionālā drošība ir cieši saistīta ar drošību pasaulē, tāpēc svarīgi ir sabalansēt iespējamos riskus ar Latvijas īstenoto drošības politiku, to darot ciešā sadarbībā ar Latvijas sabiedrotajiem un partneriem. Atbildot uz pašreizējo apdraudējumu, vienlaikus jādombā un jāgatavojas arī iespējamajiem apdraudējumiem nākotnē.

Pēdējo gadu laikā Latvijas ārējā un iekšējā drošības vidē ir notikušas pozitīvas pārmaiņas, tomēr pastāv potenciāli militārie, ārvalstu izlūkošanas un drošības dienestu, sašķeltas pilsoniskās sabiedrības, ekonomisko interešu, ekstrēmistiski un radikāli orientēto organizāciju, starptautiskā terorisma, kā arī informācijas tehnoloģiju apdraudējumu radītie riski.

Lai valsts spētu efektīvi novērst un pārvarēt potenciālos apdraudējumus nacionālajai drošībai, jāuzlabo vispārējā apdraudējumu pārvaldīšanas kapacitāte. Plānota, saskaņota un izpildes laikā koordinēta valsts drošības iestāžu, Nacionālo bruņoto spēku (NBS) un sabiedrības savstarpējā civilmilitārā sadarbība joprojām ir viens no svarīgākajiem priekšnosacījumiem efektīvai Latvijas valsts rīcībspējai apdraudējuma novēršanā, pārvarēšanā un tā radīto seku likvidācijā, gan pašas spēkiem, gan arī saņemot palīdzību Ziemeļatlantijas līguma 5.panta ietvaros.

3. Nacionālās drošības apdraudējumu novēršanas prioritātes

3.1. Militārā apdraudējuma novēršana

Izvērst valsts militārā apdraudējuma raksturojums saskaņā ar Nacionālās drošības likumu tiek sniegts Militāro draudu analizē.

Pašlaik Latvijai nepastāv tieši militāri draudi. Lai arī ir bijuši notikumi, kas radījuši bažas par kaimiņvalstu nodomiem, piemēram, militārais konflikts Gruzijā, Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas bruņoto spēku mācības *Ladoga* un *Zapad 2009*, drošības situāciju Baltijas jūras reģionā var raksturot kā drošu un stabilu.

Latvijas militārās drošības stratēģiskais pamatprincips ir dalība NATO kolektīvās aizsardzības sistēmā, kas nodrošina, ka iespējamie militārie draudi pret Latviju tiek uzskatīti par kopējiem draudiem NATO.

Valsts apdraudējuma gadījumā NBS sadarbībā ar sabiedroto valstu bruņotajiem spēkiem nodrošina Latvijas valsts sauszemes teritorijas, jūras akvatorijas un gaisa telpas neaizskaramību.

Latvijas stratēģiskās intereses ir saistītas ar to, lai arī turpmāk alianse saglabātu rīcībspēju un efektivitāti. Papildus kolektīvās aizsardzības sniegtajām garantijām, dalība NATO ļauj Latvijai saņemt šādus ieguldījumus drošībā: gaisa telpas patrulēšana, kopējas un regulāras sabiedroto mācības, Lielvārdes lidlauka modernizācijas projekta īstenošana.

Vienlaikus līdz ar dalību NATO un ES Latvijas drošību vēl tiešāk ietekmē starptautiskie drošības procesi un mūsdienu drošības izaicinājumi. Tā kā drošības situācija Latvijā nav nodalāma no drošības pasaulē, ir pieaugusi Latvijas atbildība par starptautisko drošību, tādējādi arī nepieciešamība līdzdarboties tās stiprināšanā.

Latvijai ir svarīgi, lai attīstītos ES un NATO sadarbība, kā arī, lai abas organizācijas spētu viena otru papildināt starptautisko draudu novēršanā un krīžu risināšanā. Latvija atbalsta tādu ES militāro un civilo spēju attīstību, kas veicinātu ES ieguldījumu starptautiskajā drošībā un maksimāli efektīvi izmantotu dalībvalstu resursus.

Tāpat Latvijai būtiska ir Baltijas valstu sadarbība, kas ir viens no galvenajiem reģiona drošības un stabilitātes stiprināšanas elementiem un sekmē Baltijas valstu bruņoto spēku attīstību un to savstarpējo savietojamību.

Attiecībās ar Krieviju Latvijai ir svarīga savstarpējās uzticības veicināšana, īpaši tādēļ, ka Krievijas Federācijas Militārajā doktrīnā kā viens no draudiem minēta NATO globālās lomas palielināšanās, alianses paplašināšanās un tās infrastruktūras attīstīšana Krievijas pierobežā. Latvija uzskata, ka NATO un Krievijas sadarbības attīstība ir starptautisko drošību veicinošs faktors. Savstarpējā sadarbība arī turpmāk ir jābalsta uz konkrētiem draudu novēršanas vai apkarošanas pasākumiem. Tāpat Latvija atbalsta starptautisko drošību veicinošus bruņojuma kontroles režīmus un maksimālu caurspīdīgumu to ieviešanā un ievērošanā.

Aizsardzības uzdevumu veikšanai un NBS kaujas spēju nostiprināšanai nepieciešams veltīt atbilstošus resursus. Vienlaicīgi, attīstot NBS spējas, Latvija centīsies piedalīties izdevīgos daudznacionālos projektos, kā arī sniegt pienesumu Latvijas ekonomikai, iesaistot Latvijas uzņēmējus Aizsardzības ministrijas rīkotos konkursos, piesaistot NATO investīcijas un atbalstot aizsardzībai nepieciešamu jaunu tehnoloģiju izstrādi. Aizsardzības uzdevumu īstenošanai būtisks ir sabiedrības atbalsts.

Latvijas prioritātes militārā apdraudējuma novēršanai:

NBS kaujas spēju uzturēšana un attīstība

Lai nodrošinātu valsts aizsardzības uzdevumu izpildi, Latvijas prioritāte aizsardzības jomā ir atbilstošu NBS kaujas spēju uzturēšana un attīstība gan Latvijas teritorijas aizsardzībai, gan kopējo militāro spēju stiprināšanai kolektīvās aizsardzības ietvaros un līdzdalībai starptautiskajās operācijās ārpus Latvijas teritorijas. NBS kaujas spēju nodrošināšanai nepieciešams veltīt atbilstošus resursus.

NBS dalība NATO un ES vadītajās starptautiskajās operācijās

Dalība starptautiskajās operācijās, tai skaitā NATO reaģēšanas spēkos, ar mērķi novērst krīzes un to radītās sekas gan veicina starptautisko drošību un stabilitāti, gan ļauj NBS pilnveidot kaujas spējas un prasmes. Pārredzamā nākotnē NATO operācija Afganistānā paliks kā būtisks NATO uzdevums, kas prasīs arī Latvijas ieguldījumu. Latvijai svarīgi atbalstīt vispusīgu pieeju šādās operācijās, lai krīzes skartā valsts spētu pēc iespējas ātrāk uzņemties atbildību par savu drošību.

Militāro mācību organizēšana Baltijas valstu teritorijā

Lai nodrošinātu NBS spēku kaujas spēju pilnveidošanu un turpmāko izaugsmi, nozīmīgs faktors ir kopīgu militāro mācību ar citām NATO dalībvalstīm organizēšana Latvijas un pārējo Baltijas valstu teritorijā. Starptautiskās militārās mācības nepieciešamas, lai saglabātu un attīstītu NBS kaujas spējas un novērtētu vienību un spēku veidu sagatavotības līmeni un spējas pildīt savus uzdevumus. Reizē kolektīvās NATO mācības apliecina sabiedroto solidaritāti un veicina sabiedrības atbalstu un izpratni par NATO uzdevumiem. Šajā kontekstā kā viens no valsts aizsardzības galvenajiem uzdevumiem, kas Latvijai jānodrošina, ir uzņemošās valsts atbalsta sistēma, kuras ietvaros jānodrošina sabiedroto bruņoto spēku uzņemšana Latvijas teritorijā. Atbildīgajām

institūcijām ir jānodrošina uzņemošās valsts atbalsta sistēmas uzturēšana un jāveic pastāvīga savstarpējā koordinācija un apmācības, lai nepieciešamības gadījumā varētu ātri izvērst sabiedroto spēkus. Uzņemošās valsts atbalsta sistēma ir būtiska ne tikai valsts militāra apdraudējuma, bet arī dabas un cilvēku radīto katastrofu seku novēršanas un starptautisko mācību gadījumos.

3.2. Ārvalstu izlūkošanas un drošības dienestu radītā apdraudējuma novēršana

Nozīmīgs nacionālās drošības apdraudējuma faktors ir ārvalstu izlūkošanas un drošības dienestu (turpmāk – ārvalstu specdienestu) darbība Latvijas teritorijā. Ārvalstu specdienestu darbību pret Latviju un tās interesēm var iedalīt politiskajā, militārajā un ekonomiskajā izlūkošanā. To darbība var tikt vērsta gan pret Latvijas nacionālās drošības interesēm, gan apdraudēt NATO un ES kopējo drošību.

Ārvalstu specdienestu darbība Latvijā vērtējama kā aktīva, to darbinieki mērķtiecīgi analizē publiski pieejamo informāciju par Latvijas iekšpolitikas, ārpolitikas, ekonomikas un bruņoto spēku attīstības aktualitātēm, kā arī mēģina iegūt apsteidzošu, operatīva rakstura informāciju par minētajiem jautājumiem. Tādējādi ārvalstu specdienestu rīcībā nonāk informācija par lēmumu pieņemšanas gaitu Latvijas institūcijās un politiskajā vidē, kas šim valstīm dod priekšrocības, plānojot savas ar Latviju un Baltijas reģionu saistītās ārpolitiskās, militārās un ekonomiskās aktivitātes, kā arī Latvijas iekšpolitikas un sabiedriskās domas ietekmēšanas pasākumus.

Ārvalstu specdienesti kā informācijas avotus izmanto gan savu diplomātisko pārstāvniecību Latvijā darbiniekus, gan veido savu aģentūras un kontaktpersonu tīklu dažādu valsts pārvaldes institūciju amatpersonu vidū, kas tādējādi nodrošina tiem speciālistu vērtējumu un analīzi par ārvalstu specdienestus interesējošiem jautājumiem. Ārvalstu specdienesti veic arī aktivitātes Latvijas informatīvajā telpā un sabiedrisko organizāciju vidē, tādējādi iespaidojot to darbību atbilstoši savām interesēm un veidojot valstij nelojālu viedokļu popularizēšanu.

Latvijas stratēģiskais mērķis ir veikt pretizlūkošanas pasākumus, identificēt ārvalstu specdienestu darbiniekus, to sadarbības personas, interešu loku un darbības metodes, lai novērstu iespējamā kaitējuma izdarīšanu Latvijas nacionālajām, kā arī NATO un ES interesēm.

Latvijas prioritātes ārvalstu specdienestu radītā apdraudējuma novēršanai:

Starptautiskā sadarbība

Latvijas valsts drošības iestādēm (Satversmes aizsardzības birojam, Drošības policijai un Militārās izlūkošanas un drošības dienestam) jāsadarbojas ar citu NATO un ES dalībvalstu specdienestiem nolūkā savlaicīgi identificēt Latvijas, NATO un ES drošības interesēm bīstamu ārvalstu specdienestu darbinieku izlūkošanas aktivitātes Latvijas teritorijā vai pret tās interešu objektiem ārvalstīs. Valsts drošības iestādēm jāveicina informācijas un pieredzes apmaiņa ar ārvalstu partneru dienestiem par informācijas iegūšanas metodēm un taktiku, kuras var izmantot ārvalstu specdienesti. Nepieciešamības gadījumā Latvijas valsts drošības iestādēm jāiesaistās kopīgās operācijās ar ārvalstu partneru dienestiem, lai novērstu apdraudējumus Latvijas, NATO un ES drošības interesēm.

Valsts drošības iestāžu savstarpējā sadarbība un informācijas apmaiņa

Latvijas valsts drošības iestādēm mērķtiecīgi jāsadarbojas, nodrošinot efektīvu operatīvās informācijas apmaiņu un operatīvo darbību savstarpējo saskaņošanu. Valsts drošības iestāžu operatīvā darba prioritāšu noteikšanai, savstarpējās informācijas aprites, analīzes un izmantošanas veicināšanai mērķtiecīgi jāizmanto Valsts drošības iestāžu padome, kurā ir pārstāvēti visu triju valsts drošības iestāžu vadītāji.

Pretizlūkošanas un valsts noslēpuma aizsardzības pasākumu pilnveidošana

Ārvalstu specdienestu radīto apdraudējumu novēršanas stūrakmens ir efektīva nacionālā pretizlūkošanas un valsts noslēpuma aizsardzības sistēma. Minētās sistēmas mērķtiecīgai attīstīšanai jāietver gan efektīva normatīvā regulējuma izstrāde un pilnveidošana, gan kvalitatīva drošības pārbaužu veikšana personām, kuras pretendē uz speciālās atļaujas pieejai valsts noslēpumam

saņemšanu. Valsts drošības iestādēm pastiprināti jākontrolē valsts noslēpuma objektu izstrādes, glabāšanas, aprites un izmantošanas kārtības atbilstība normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, īpašu uzmanību pievēršot NATO un ES klasificētajai informācijai. Par svarīgu valsts noslēpuma aizsardzības priekšnoteikumu jāklūst izpratnes par slepenības režīma nepieciešamību veidošana amatpersonām, kuras veic darbu ar valsts noslēpumu.

3.3. Pilsoniskas sabiedrības vienotības apdraudējuma novēršana

Viens no pilsoniskas sabiedrības pamatiem ir sekmīga sabiedrības integrācijas politika. Lai novērstu tādu procesu attīstību, kas var traucēt nostiprināties pilsoniskai sabiedrībai un novest pie sabiedrības sašķeltības, valstij ir jāturpina mērķtiecīga šīs politikas īstenošana.

Latviešu valoda kā valsts valoda un sabiedrību vienojošs elements nav nostabilizējies vairākās jomās, piemēram, biznesā un informatīvajā vidē. Prognozējams, ka nākotnē Latvijā saasināsies valodu konkurence, kurā latviešu valoda var nonākt neizdevīgākās pozīcijās salīdzinājumā ar citām valodām. Šāda situācijas attīstība veicinātu tālāku sabiedrības sašķeltību pēc valodas principa. Nošķirtas informatīvās telpas mazina iespēju valstij vienlīdz efektīvi uzrunāt visu sabiedrību, līdz ar to noteiktai tās daļai neveidojas piederības sajūta Latvijai.

Latvijas sabiedrība ir sašķelta arī pēc attieksmes pret atsevišķiem vēstures jautājumiem. Dažādās attieksmes ietekmē atsevišķu sabiedrības grupu kultūrpolitisko identitāti un pasaules uzskatus, kas var novest pie savstarpējām pretrunām.

Latvijā pastāv reģionālās attīstības atšķirības un depresīvu reģionu veidošanās risks, kas var ietekmēt, piemēram, Latgali, kur sociālekonomiskās attīstības nevienmērīgums, iedzīvotāju etniskais sastāvs, zināma nošķirtība no Latvijas politisko lēmumu pieņemšanas procesiem savstarpēji negatīvi papildina cits citu.

Iepriekš minētie faktori var radīt potenciālu apdraudējumu Latvijas nacionālās drošības interesēm, ko vēl vairāk pastiprina fakts, ka valstī efektīvi nedarbojas spēcīgs sabiedrības integrācijas, nacionālo minoritāšu, naturalizācijas un valsts valodas politiku koordinējošs mehānisms ar skaidri definētām atbildības jomām starp noteiktām valsts institūcijām. To apstiprina fakts, ka nav noteikts atsevišķs formāts iepriekš minēto jautājumu saskaņotai īstenošanai. Kā atsevišķas institūcijas ir likvidētas par integrācijas un pilsonības politikas īstenošanu atbildīgās iestādes, savukārt, samazināta valsts finansējuma apstākļos ir apdraudēta valsts valodas politikas noteikto mērķu pilnvērtīga sasniegšana. Vēl vairāk – to pastiprina tendence, ka informatīvā telpa Latvijā nedarbojas kā vienots faktors un pastāv informatīvās telpas sašķeltības risks.

Turpinoties nenoteiktībai attiecībā pret sabiedrības integrācijas procesiem, mazināsies valsts spējas reaģēt uz šiem apdraudējumiem un to radītajām sekām. Aizvien lielāku ietekmi varētu iegūt tās valstis, kas, ieguldot līdzekļus, centīsies Latvijā izveidot sev vēlamu kultūras, izglītības, valodas, informatīvo un sociālekonomisko vidi.

Sašķeltas sabiedrības ietekme uz nacionālo drošību īpaši negatīvi var izpausties kritiskās situācijās, kad var būt apgrūtināta nozīmīgu lēmumu pieņemšana un īstenošana.

Latvijas stratēģiskais mērķis ir veicināt nacionālas un vienotas valsts, atbildīgas pilsoniskās sabiedrības un Latvijas valstij piederīga pilsoņu kopuma attīstību.

Latvijas prioritātes sašķeltas sabiedrības radītā apdraudējuma novēršanai:

Sabiedrības integrācijas politika

Atbildīgajām valsts institūcijām ir jāīsteno koordinēta rīcība visos valsts pārvaldes līmeņos, lai kopīgi ar nevalstisko organizāciju sektoru veidotu ilglaicīgu sabiedrības integrācijas politiku, kas balstītos uz piederības stiprināšanu valstij, tās pamatvērtībām un valsts valodu kā saziņas līdzekli starp sabiedrības grupām no vienas puses un visu Latvijā pie mazākumtautībām piederošo personu etniskās identitātes saglabāšanu un attīstīšanu, kā arī to interešu pārstāvēniecību no otras puses. Valstij jāsniedz atbalsts mazākumtautību kultūras biedrībām un nevalstiskajām organizācijām, radot iespējas, ka mazākumtautības var izkopt savas kultūras tradīcijas un etnisko identitāti.

Paralēli tam atbildīgajām institūcijām juridiski jāsakārto jautājums par palīdzības, tostarp - finansiālās, saņemšanu no ārvalstīm, kas ir paredzēta nevalstiskajām organizācijām, kuras pārstāv mazākumtautību intereses.

Sabiedrības integrācijas politikai ir jāaptver ne tikai nacionālais līmenis, bet vienlaikus jāveicina Latvijas sabiedrības integrācija plašākā Eiropas vērtību un kultūras telpā, nostiprinot eiropeisko identitāti un izpratni par Latviju kā Eiropas valsti. Būtisks faktors sekmīgai sabiedrības integrācijai ir nevēlamu atšķirību mazināšana starp Rīgu un valsts reģioniem. Valstij jāsniedz atbalsts reģioniem to sociāli politiskās un kultūras dzīves attīstībā.

Pilsoniskās apziņas un vērtību, kā arī piederības Eiropai nostiprināšana sabiedrībā, īpaši skolēnos un jauniešos

Valsts nākotnes attīstības pamatā ir tās jaunatne, tāpēc īpaša uzmanība jāpievērš izglītības politikai un videi, kurā jaunieši iegūst pamatzināšanas un izpratni par valsti. Latvijas interesēs ir jāveido izglītības sistēma, kas jauniešos veicinātu piederības un lojalitātes sajūtas izkopšanu Latvijas valstij un Eiropas kultūras telpai.

Mērķtiecīgi jāstiprina saikne starp skolu jaunatni un valsti, veicinot sadarbību starp izglītības iestādēm un valsts institūcijām. Lai nostiprinātu skolu jaunatnes saikni ar Eiropu, jāveicina Eiropas Savienības valodu zināšanu apguve no 1.klases un jāizmanto šo valodu zināšanas sadarbības organizēšanai starp Latvijas un Eiropas skolām.

Vienotas, vispārpieejamas informatīvās telpas izveide

Katras demokrātiskas valsts un sabiedrības efektīvai funkcionēšanai ļoti svarīgs elements ir informatīvā telpa, ar kuras palīdzību valsts uztur atgriezenisko saiti ar saviem pilsoņiem. Svarīgi ir saglabāt plašsaziņas līdzekļu plurālismu un informatīvās vides daudzveidību, vienlaikus nepieļaujot nevēlamu informatīvās telpas sašķelību pēc valodu, etniskā vai citiem principiem.

Valstij jāpanāk, ka tiek novērsti šķēršļi, lai nacionālā informatīvā telpa būtu pieejama pēc iespējas lielākai Latvijas sabiedrības daļai, kas ikdienā to patērējot un izmantojot, iegūst sev nepieciešamo informāciju.

Latvijā jāizveido vienota un visiem iedzīvotājiem pieejama informatīvā telpa, nodrošinot pilnvērtīgu piekļuvi alternatīviem, īpaši Eiropas valstu, informācijas resursiem.

Vadoties no sabiedrības integrācijas politikas mērķiem, jāveicina populāru un konkurētspējīgu plašsaziņas līdzekļu produktu rašanos Latvijā izplatītākajās mazākumtautību valodās, kuru saturs būtu vērsts uz Latvijas un eiropeisko vērtību popularizēšanu. Vienlaikus ir jāveido tāda informatīvās telpas politika, lai plašsaziņas līdzekļi veicinātu valsts valodas izmantošanu sabiedrībā.

Lai nodrošinātu iespēju izmantot rietumvalstu informācijas resursus, jāsekmē svešvalodu apgūšana dažādās vecuma grupās, īpaši jauniešu vidū. Svešvalodu zināšanas atvieglos iedzīvotājiem iespējas iegūt informāciju no Eiropas masu medijiem.

3.4. Ekonomisko interešu apdraudējuma novēršana

Svarīgs nacionālo drošību veicinošs faktors ir ekonomiskā drošība un spēja realizēt valsts interesēm atbilstošu ekonomisko politiku. Nozīmīgu iespaidu uz ekonomisko situāciju valstī atstāj valsts institūciju īstenotā politika un atsevišķu ekonomisko subjektu īstenotās darbības.

Latvijas ekonomikas straujās, bet nesabalansētās attīstības rezultātā pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekme uz tautsaimniecību Latvijā bija negatīvāka kā citās valstīs. Krīzes un citu ārējo faktoru rezultātā samazinājās ekonomiskā aktivitāte valstī, kā arī strauji kritās pieprasījums pēc Latvijā ražotām precēm un pakalpojumiem gan ārvalstīs, gan valsts iekšienē. Strauji palielinājās bezdarba līmenis, kā arī pieauga darbaspēka emigrācija uz ārvalstīm.

Būtisks risks ir ekonomiskās vides nestabilitāte un finanšu līdzekļu trūkums Latvijas uzņēmumiem, kas samazina uzņēmumu darbības apjomu un veicina valstij stratēģiski svarīgu uzņēmumu pārdošanu ārvalstu uzņēmējiem par cenu, kas ir mazāka par to ilgtermiņa tirgus vērtību.

Lai vairotu ilgtermiņa valsts ekonomisko suverenitāti, Latvijas stratēģiskajās interesēs ir stabilas un prognozējamas ekonomiskās vides radīšana, uzņēmējdarbības attīstības veicināšana, ārējos tirgos pieprasītu preču ražošana un valsts ģeogrāfiskā stāvokļa izmantošana, lai palielinātu budžeta ieņēmumus un nodrošinātu nodarbinātības līmeņa celšanos.

Latvijas prioritātes ekonomiskās drošības nodrošināšanai:

Stabilas un prognozējamas ekonomiskās vides nodrošināšana

Latvijas valsts institūcijām ir jāveicina sabalansēta valsts ekonomikas attīstība un jārealizē pārdomāta fiskālā politika. Jānodrošina ieinteresēto pušu līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesos. Valsts pārvaldē nepieciešams turpināt novērst korupcijas riskus, ieviešot efektīvus iekšējās kontroles pasākumus un nodrošinot nepārprotamus lēmumu pieņemšanas mehānismus, kā arī veidot caurskatāmu un atklātu publisko iepirkumu sistēmu, pilnveidojot administratīvās atbildības mehānismu par pārkāpumiem iepirkumu jomā un nostiprināt soda neizbēgamību. Tiesībsargājošām iestādēm ir nepieciešams turpināt sistemātisku darbību korupcijas apkarošanā, īpašu uzmanību pievēršot augstākā korupcijas līmeņa un “valsts nozagšanas” mazināšanai. Jāuzlabo finanšu sektora uzraudzīšana, lai nodrošinātu kredītiestāžu darbības stabilitāti. Valsts finanšu politika jāturpina orientēt uz eiro ieviešanu nākotnē.

Ilgspējīgas ekonomiskās izaugsmes veicināšana

Latvijas ekonomikas turpmākajai stratēģiskajai izaugsmei svarīgi turpināt inovācijas procesu attīstīšanu, kas pozitīvi ietekmētu gan valsts konkurētspēju, gan sekmētu straujāku virzību uz zināšanām balstītu ekonomikas modeli, kur dominē augsts produktivitātes līmenis, kvalificēts darbaspēks, kā arī produktu, tehnoloģiju un pakalpojumu ar augstu pievienoto vērtību izstrāde un eksports. Nozīmīgi aktivizēt arī valsts ekonomisko interešu pārstāvniecību ārvalstīs. Lai nodrošinātu priekšnoteikumus tādu preču ražošanai un pakalpojumu sniegšanai, kuriem ir augsta pievienotā vērtība, prioritāra nozīme jāpiešķir zinātnes un pētniecības atbalstīšanai, pārdomātai Eiropas struktūrfondu izmantošanai, inovāciju institucionālās sistēmas kapacitātes attīstīšanai, kvalitatīvas izglītības nodrošināšanai un darbaspēka apmācībai.

Latvijai jāveicina ekonomiskā sadarbība, jāatbalsta investīciju piesaiste, kā arī nepieciešams veicināt eksportu uz tām valstīm, kas savas politiskās ietekmes palielināšanai neizmanto to rīcībā esošās ekonomiskās politikas sviras.

Enerģijas resursu piegāžu nodrošināšana

Latvijai jāradā apstākļi stabilām un savlaicīgām nepieciešamo enerģijas resursu piegādēm, kā arī jāatbalsta energoresursus lietderīgi izmantojošu tehnoloģiju ieviešana. Valstij jāveicina dažādu primāro enerģijas resursu veidu izmantošana ekonomikā. Nepieciešams diversificēt būtiskāko enerģijas resursu piegādes avotus, maršrūtus un tam nepieciešamo infrastruktūru, balstoties uz ekonomisko izdevīgumu. Latvijai jāatbalsta vietējo atjaunojamo energoresursu izmantošana Latvijas enerģētikas nozarē, kā arī to izmantojošu tehnoloģiju attīstība.

Kā būtiska prioritāte jānosaka ilgtermiņa elektroenerģijas bāzes jaudu nodrošināšana un starpsavienojumu jaudu palielināšana ar kaimiņvalstīm. Jāveicina Baltijas valstu, tostarp Latvijas, integrāciju Eiropas enerģētikas infrastruktūrā.

3.5. Ekstrēmistiski un radikāli orientēto organizāciju radītā apdraudējuma novēršana

Latvijā darbojas vairākas organizācijas, kuru biedru paustie uzskati un sabiedriskās aktivitātes liecina par atbalstu radikālām ideoloģijām. Lai gan šādu organizāciju darbība ir konstatēta, jāsecina, ka tās ir mazskaitlīgas, bez pastāvīgai rīcībai nepieciešamā atbalsta sabiedrībā, tām ir ierobežoti finanšu un organizatoriskie resursi. To aktivitātes pārsvarā aprobežojas ar mēģinājumiem izvērst savu darbību, konsolidēties ar citām marginālām sabiedrības grupām un popularizēt savas idejas.

Kā būtiskākais apdraudējums ir vērtējami kreisi orientēto radikālo organizāciju centieni savstarpēji apvienoties un legalizēt savu darbību kā politiskām partijām un izvērst arvien plašāku starptautisko sadarbību ar ideoloģiski tuvām organizācijām ārvalstīs.

Latvijas stratēģiskais mērķis ir ierobežot ekstrēmismu visās tā izpausmes formās, īpaši vēršoties pret politisko ekstrēmismu un sabiedrības radikālisma izpausmes galējām formām, veikt preventīvus un izglītojošus pasākumus, lai samazinātu riskus, ko sabiedriskajai kārtībai un drošībai varētu radīt radikāli orientētās organizācijas.

Latvijas prioritātes ekstrēmisma apdraudējuma novēršanai:

Starptautiskā sadarbība

Jāīsteno efektīva starptautiskā sadarbība starp Latvijas valsts drošības iestādēm un ārvalstu specdienestiem un tiesībsargājošām institūcijām, lai savlaicīgi atklātu Latvijas un ārvalstu ekstrēmistiski un radikāli orientēto organizāciju un to līderu savstarpējos sakarus, pieredzes apmaiņu un plānus piedalīties kādās nacionāla vai starptautiska mēroga protesta akcijās.

Starpinstitucionālā sadarbība un informācijas apmaiņa

Jāattīsta Latvijas valsts drošības iestāžu un tiesībsargājošo iestāžu savstarpējā sadarbība ekstrēmisma izpausmju prevencijā, kā arī aktīvi jāsadarbojas ar nevalstiskajām organizācijām, kas specializējas cilvēktiesību jomā un pārstāv noteiktas sabiedrības minoritātes grupas. Jāveic preventīvais darbs, ieskaitot nepieciešamās izmaiņas normatīvajos aktos, lai novērstu ekstrēmistiski un radikāli orientēto organizāciju mēģinājumus legalizēt savu darbību.

Sabiedrības izglītošana

Jāveic sabiedrības izglītošana par ekstrēmistiski un radikāli orientēto organizāciju darbības mērķiem, īstenoto darbību, radītājām sekām, kā arī to ilgtermiņa ietekmi uz sabiedrības un valsts sociālekonomisko un politisko attīstību. Pieaugošs atbalsts ekstrēmistiski un radikāli orientētām organizācijām no dažādām sabiedrības grupām var veicināt to iesaistīšanos politiskajos procesos, kas var negatīvi ietekmēt sabiedrisko kārtību un drošību, iekšpolitisko stabilitāti kopumā, kā arī valsts starptautisko tēlu.

Jāpanāk, ka tiek samazinātas šo organizāciju iespējas iegūt popularitāti un savas darbības attīstīšanai nepieciešamo atbalstu plašākā sabiedrībā.

3.6. Starptautiskā terorisma apdraudējuma novēršana

Terorisma draudu līmenis Latvijā ir saglabājies zems – šobrīd Latvijā nav konstatētas personas, to grupas vai organizācijas, kas savu ideoloģisko mērķu sasniegšanai plānotu izmantot teroristiskas metodes. Līdz šim Latvijā nav atklātas organizācijas vai personas, kas veiktu tiešu kādas sabiedriskās grupas radikalizēšanu vai personu vervēšanu iesaistīšanai teroristiskās darbībās.

Taču Latvija nav nodalāma no Eiropā notiekošajām likumsakarībām, kur vērojama vispārēja tendence palielināties islāmistu radītajiem terorisma draudiem. Latvija ekstrēmistu vidū tiek identificēta ar Eiropas valstīm, tajās notiekošajiem procesiem un šo valstu īstenoto drošības un aizsardzības politiku. Pašlaik vislielākajam terorisma apdraudējumam ir pakļautas starptautiskajās operācijās esošās NBS vienības un civilie eksperti Afganistānā. Potenciālus terorisma draudus Latvijai var radīt arī pašradikalizējušies indivīdi.

Starptautiskā terorisma attīstības tendences un NATO un ES dalībvalstīs notikušo terora aktu analīze liecina, ka visaugstākā terorisma draudu iespējamība turpina saglabāties pret transporta infrastruktūras objektiem (īpaši civilās aviācijas un dzelzceļa sistēmas objektiem), kā arī cilvēku masveida pulcēšanās vietām. Teroristi terora aktos turpina izmantot improvizētos spridzekļus, kuri pagatavoti no tirdzniecībā viegli iegādājamām eksplozīvām vielām un priekšmetiem. Turpretī terora aktu iespējamība, izmantojot ķīmiskas, bioloģiskas vai radioaktīvas vielas, raksturojama kā ļoti minimāla.

Latvijas stratēģiskajās interesēs ir sniegt savu ieguldījumu cīņā pret starptautisko terorismu, lai novērstu terorisma draudu pieaugumu NATO un ES dalībvalstīs, kā arī savlaicīgi attīstīt modernu nacionālo pretterorisma sistēmu, kura spētu efektīvi novērst un pārvarēt terorisma apdraudējumus to iespējamības strauja pieauguma gadījumā.

Latvijas prioritātes terorisma draudu novēršanai:

Līdzdalība starptautiskajās terorisma apkarošanas operācijās

Starptautiskā terorisma draudu novēršanas jomā Latvijai jābalstās uz priekšstatu, ka valsts nacionālās drošības interesēs ir veicināt terorisma apkarošanu reģionos, kuros bāzējas starptautiskās teroristu organizācijas un notiek teroristu apmācība un terora aktu plānošana pret NATO un ES dalībvalstīm. Tāpēc Latvijai savu resursu ietvaros, kopā ar citu NATO un ES dalībvalstu spēkiem nepieciešams piedalīties starptautiskajās miera nodrošināšanas misijās, lai atbalstītu citu valstu spēju kontrolēt drošības situāciju savā teritorijā, vienlaicīgi novēršot ekstrēmisma ideju un terorisma tendenču izplatīšanos ārpus tradicionālajiem terorisma riska reģioniem Āzijā un Ziemeļāfrikā.

Starptautiskā sadarbība

Valsts drošības iestādēm un citām pretterorisma pasākumos iesaistītajām institūcijām jāattīsta sadarbība ar NATO, ES un citu starptautisko organizāciju pretterorisma institūcijām. Latvijai nepieciešams aktīvi līdzdarboties Eiropas kopējās pretterorisma politikas plānošanā un īstenošanā, veicinot iespējas savlaicīgi novērst terorisma draudus ES valstīm un to iedzīvotājiem. Valsts drošības iestādēm nepieciešams attīstīt sadarbību ar citu valstu specdienestiem pretterorisma jomā, līdzdarbojoties kopēju draudu analīžu sagatavošanā un pretterorisma operācijās.

Valsts, pašvaldību un juridisko iestāžu sadarbība pretterorisma jomā

Pēdējo desmit gadu laikā terorisms ir kļuvis par apdraudējumu, kura novēršana un apkarošana vairs nav tikai šauri valsts drošības iestāžu uzdevums. Nacionālās pretterorisma sistēmas attīstībai jāturpina balstīties uz valsts un pašvaldību institūciju, kā arī juridisko personu mērķtiecīgu sadarbību, veicinot iespējas līdz minimumam samazināt terorisma draudu iespējamību Latvijas teritorijā. Nepieciešams turpināt attīstīt Drošības policijas kā galvenās pretterorisma pasākumus koordinējošās institūcijas valstī kapacitātes, veicinot kvalitatīvu draudu analīžu un novērtējumu izstrādi, pretterorisma preventīvo un reaģēšanas plānu izstrādi dažādām draudu situācijām, kā arī organizējot regulāras pretterorisma mācības.

Terorisma riska objektu drošība

Valsts drošības iestādēm jāturpina apzināt objektus (kritiskās infrastruktūras objektus, cilvēku masveida pulcēšanās objektus utt.), kuri potenciāli varētu kļūt par teroristisku uzbrukumu mērķiem. Nepieciešams nodrošināt objektu drošības pasākumu plānu un procedūru kvalitatīvas izstrādes koordināciju un to īstenošanas efektivitātes kontroli. Par svarīgu priekšnoteikumu efektīvam pretterorisma drošības līmenim objektos jāklūst objekti īpašnieku/tiesisko valdītāju un tajos strādājošo personu izpratnes veidošana par terorisma draudu aktualitāti un veicamajiem pasākumiem to samazināšanai.

3.7. Informācijas tehnoloģiju apdraudējuma novēršana

Viens no aktuālākajiem nacionālās drošības apdraudējuma faktoriem ir informācijas tehnoloģiju apdraudējums jeb pret nacionālās drošības interesēm vērstas darbības elektroniskās informācijas telpā. Apstākļos, kad valsts pārvalde, sabiedrība un ekonomika ir atkarīga no informācijas tehnoloģiju nodrošinātajiem un atbalstītajiem pakalpojumiem, to nelikumīga izmantošana, bojāšana, paralizēšana vai iznīcināšana var radīt draudus valsts un sabiedrības drošībai, sabiedriskajai kārtībai, kā arī var negatīvi ietekmēt valsts ekonomiku. Ar informācijas tehnoloģiju palīdzību ir iespējams apturēt vai pārtraukt valsts informācijas sistēmu un elektronisko sakaru tīklu darbību, apgrūtināt valsts politisko, ekonomisko, militāro lēmumu pieņemšanas mehānismu darbību, dezinformēt sabiedrību, kā arī izraisīt tehnogēnas avārijas.

Šobrīd Latvijas elektroniskās informācijas telpas apdraudējums vērtējams kā mērens, un tam nav būtiskas ietekmes uz nacionālo drošību, tomēr paredzams, ka tuvākajā nākotnē elektronisko uzbrukumu skaits pieaugs un metodes, ar kādām tas tiks veikts – paplašināsies. Lai gan šis apdraudējums pārsvarā gadījumu ir tieši saistīts ar valstī notiekošajiem politiskajiem, militārajiem vai ekonomiskajiem procesiem, nevar izslēgt iespējamību, ka atsevišķos gadījumos elektroniskās

informācijas telpā var tikt izdarīti negaidīti “uzbrukumi” ar mērķi paralizēt atsevišķu informācijas tehnoloģiju darbību.

Valsts nacionālās intereses informācijas tehnoloģiju drošības jomā ir nodrošināt informācijas tehnoloģiju drošību, kā arī pilnveidot esošos aizsardzības mehānismus un samazinot t.s. cilvēciskā faktora radītos riskus informācijas tehnoloģiju izmantošanā.

Latvijas prioritātes elektroniskās informācijas telpā esošo apdraudējumu novēršanai:

Tiesiskā regulējuma pilnveidošana

Nepieciešams pilnveidot tiesisko regulējumu, nosakot informācijas tehnoloģiju kritiskās infrastruktūras aizsardzības nodrošināšanas ietvaru, izveidojot efektīvu institūciju informācijas tehnoloģiju drošības incidentu novēršanai, nosakot rīcību informācijas tehnoloģiju drošības incidentu gadījumos, nosakot minimālās drošības prasības valsts un pašvaldību informācijas tehnoloģijām, kā arī precizējot atbildību un tās apmēru par noziedzīgiem nodarījumiem, kas pastrādāti elektroniskās informācijas telpā un pret informācijas tehnoloģijām.

Starpinstitucionālās un starptautiskās sadarbības pilnveidošana

Nepieciešams turpināt uzlabot atbildīgo valsts institūciju sadarbību gan stratēģiskā līmenī, gan operacionālā līmenī, tas ir, elektronisko uzbrukumu novēršanā un to seku pārvarēšanā. Tāpat nepieciešams turpināt uzlabot sadarbību starp valsts institūcijām, pašvaldībām un privāto tiesību juridiskajām personām, lai norisinātos pastāvīga informācijas apmaiņa un augtu savstarpējā sapratne un uzticība.

Ņemot vērā informācijas tehnoloģiju apdraudējuma specifiku, būtiska ir starptautiskās sadarbības veicināšana, sevišķi attiecībā uz sadarbību ar Lietuvu un Igauniju, kā arī ar NATO Kiberaizsardzības izcilības centru Tallinā, tādējādi ne tikai uzlabojot Latvijas spējas reaģēt uz informācijas tehnoloģiju apdraudējumiem, bet arī sniedzot savu ieguldījumu citu valstu informācijas tehnoloģiju apdraudējumu novēršanā.

Apdraudējuma identificēšanas un reaģēšanas pilnveidošana

Lai efektīvi reaģētu uz informācijas tehnoloģiju apdraudējumiem, būtiski ir pilnveidot spēju savlaicīgi atpazīt un identificēt gan iekšējo, gan ārējo apdraudējumu, kā arī veikt šāda apdraudējuma analīzi. Tāpēc būtiska ir pastāvīga atbildīgo valsts institūciju sadarbība, piedalīšanās mācībās un šādu mācību rīkošana Latvijā.

Informācijas tehnoloģiju lietotāju zināšanu pilnveidošana

Neizglītots vai neapzinīgs informācijas tehnoloģiju lietotājs paplašina informācijas tehnoloģiju apdraudējumu, tāpēc būtiska prioritāte ir informācijas tehnoloģiju lietotāju zināšanu un atbildības apzināšanās pilnveidošana informācijas tehnoloģiju drošības jomā. Tāpēc nepieciešams turpināt līdz šim aizsāktās aktivitātes un organizēt jaunas aktivitātes, kas vērstas uz informācijas tehnoloģiju lietotāju izglītošanu. Par prioritāru uzskatāma valsts institūciju darbinieku izglītošana.

Vienlaikus nepieciešams pilnveidot arī augstākās izglītības sistēmu, veicinot studiju programmu izveidi, kas saistītas ar informācijas tehnoloģiju drošības jautājumiem, tādējādi vairojot zinātnisko potenciālu informācijas tehnoloģiju drošības uzlabošanā.

175. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 17.marta sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Sergeja Dolgopolova** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvajā protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 17.martā

176. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 17.marta sēdē ievēlējusi Parlamentārās izmeklēšanas komisijā sakarā ar iespējamām pretlikumīgām darbībām A/S “Parex banka” pārņemšanas un restrukturizācijas procesā šādus deputātus:

Jāni Ādamsonu,
Andri Bērziņu (Vidzeme),
Māri Kučinski,
Alekseju Loskutovu,
Imantu Parādnieku,
Igoru Pimenovu,
Dzintaru Rasnaču,
Jāni Reiru,
Andri Šķēli,
Jāni Vucānu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 17.martā